

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720201024
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2720201024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dominika Horváthová a sudkýň JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľubica Spálová,, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. B. XXXX/XX, XXXX XX B., zastúpený advokátom JUDr. Ján Pekar, advokát, AK so sídlom Potočná č. 191/39, Skalica, proti žalovaným: 1. UNIQA poisťovňa, a.s. so sídlom Evropská 810/136, Vokovice, 160 00 Praha 6 - Vokovice, Česká republika, IČO: 492 40 480 konajúca na území SR prostredníctvom organizačnej zložky: UNIQA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 812 948, zastúpený spoločnosťou: CLS Čavojský & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Zochova 6 - 8, 811 03 Bratislava, IČO: 36 854 972, 2. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa A. G. XXX, o zaplatenie 5.393,58 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1 a 2 proti výroku II. a IV. rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2C/19/2020-376 zo dňa 20. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a IV. potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovaným 1 a 2 nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu v časti o zaplatenie sumy 6.412,44 eur zastavil, výrokom II. uložil žalovanému v I. rade a žalovanému v II. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.013,92 eur, sumu 5,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 11.05.2022 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 309,64 eur od 11.05.2022 do 23.06.2022, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného plniť v rozsahu poskytnutého plnenia, výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol, výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 96,18 % a výrokom V. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil citáciou § 4 ods. 2, § 7 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zák. o PZP“), § 101, § 121 ods. 3, § 449 ods. 1 a 3, § 445, § 446, § 447 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 134 ods. 1 až 10, § 135, zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej aj „Zákonník práce“), § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 263 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že dňa 13.06.2018 žalovaný 2 nedal prednosť v jazde oproti jazdiacemu cyklistovi – žalobcovi, následkom čoho došlo k nárazu motorového vozidla žalovaného 2 do

bicykla žalobcu, čím boli žalobcovi spôsobené ťažké zranenia. Žalovaná suma pozostávala z cestovných nákladov, poplatkov za lieky, náhrady výdavkov za znalecký posudok, náhrady straty na zárobku, sťaženia spoločenského uplatnenia. Po čiastočných späťvzatiach žaloby, ako aj rozšírení žaloby súd uznesením sp. zn. 2C/19/2020 - 351 zo dňa 01.12.2022 pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 253,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 253,76 eur od 28.08.2020 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.656,76 eur za obdobie od 29.06.2020 do 27.08.2020 v sume 45,72 eur, sumu 61,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z 945,54 eur od 11.05.2022 do 23.06.2022 vo výške 5,57 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 635,90 eur od 24.06.2022 do 28.07.2022 vo výške 2,96 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 61,64 eur od 29.07.2022 do zaplattenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného plniť v rozsahu poskytnutého plnenia.

II. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 3.013,92 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého plniť v rozsahu poskytnutého plnenia.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100% proti žalovanému v I. a v II. rade.“ Uvedené nároky, ktoré predstavujú náklady za znalecký posudok, stratu na zárobku, poplatok za vyšetrenie, trovy právneho zastúpenia pred podaním žaloby, zostali predmetom konania.

4. Vecne súd prvej inštancie k námietke tzv. novej žaloby uviedol, že podanie žalobcu zo dňa 29.06.2022 vyhodnotil ako zmenu žaloby v tom zmysle, že išlo o zmenu vyjadrenia v spôsobe, akým má byť nárok žalobcu uhradený žalovaným v I. a II. rade. Doplnil, že žalobca žiada rovnaké plnenie a pritom nemení skutkové okolnosti. Preto nemožno hovoriť o novej žalobe, čo má mať, podľa žalovaného v I. rade, vplyv na premlčanie. K námietke premlčania súd uviedol, že v predchádzajúcom bode súd uzavrel, že pripustením zmeny žaloby uznesením sp. zn. 2C/19/2020 - 351 zo dňa 01.12.2022 nejde o novú žalobu. Priamy nárok poškodeného na poistné plnenie voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení sa premlčí v rovnakej objektívnej a subjektívnej premlčacej dobe ako nárok poškodeného na náhradu škody. K vypracovaniu znaleckého posudku prišlo dňa 11.05.2020, žaloba bola podaná 17.08.2020, preto k premlčaniu nároku žalobcu nemohlo prísť, tak ako namieta žalovaný v I. rade.

5. K nákladom za znalecký posudok súd prvej inštancie uviedol, že považuje za nepreukázanú tú skutočnosť, že nebolo možné získať lekárske posudok v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. od posudzujúceho lekára, ktorý tento spracúva podľa vzoru v zákone a vydáva ho zdravotníckemu zariadeniu, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekárske posudok, resp. primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. Súd uzatvoril, že náklad spojený s vypracovaním znaleckého posudku vo výške 239,04 eur spolu s cestovným na vyšetrenie k znalcovi v sume 22,14 eur považuje za neúčelne vynaložený a preto žalobu v tejto časti spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 253,76 eur od 28.08.2020 do zaplattenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 261,18 eur (ako súčasť sumy 5.656,76 eur) za obdobie od 29.06.2020 do 27.08.2020, zamietol.

6. Súd prvej inštancie ďalej v súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania poukázal uviedol, že žalobca si v žalobe uplatnil nárok titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.395,58 eur (16.876,58 - 11.481,00), spolu s nákladmi na znalecký posudok spolu v sume 5.656,76 eur. Žalovaný v I. rade dňa 28.08.2020 poukázal žalobcovi sumu 5.403,00 eur na účet právneho zástupcu žalobcu z toho dôvodu, že uznal položku č. 253 a doplatil poistné plnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca preto v podaní doručenom súdu dňa 10.09.2020 zobral žalobu v časti sumy 5.403,00 eur späť, a to v časti nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný v I. rade ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 13.06.2020. Žalovaný v I. rade tak bol povinný v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Z Oznámenia o výške poistného plnenia žalovaného v I. rade zo dňa 13.06.2020 vyplýva, že poisťovňa ukončila šetrenie poistnej udalosti č. 4800449518 vo veci poškodeného žalobcu a uhradila žalobcovi poistné plnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 11.481,00 eur. Žalobca uviedol, že žalovaný v I. rade mal zvyšok (sumu 5.395,58 eur) z uplatneného nároku vo výške 16.876,58 eur plniť do 28.06.2020, preto si uplatnil nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 5.656,76 eur (5.395,58 + 261,18) od 29.06.2020 do zaplataenia. K úhrade sumy 11.481,00 eur prišlo dňa 17.06.2020 na účet právneho zástupcu žalobcu podľa predloženého dôkazu - Detail domácej transakcie na č. I. 16. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 184/2019 zo dňa 03.07.2019 a nález Ústavného súdu SR zo 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020. Žalobca žiadal, aby mu súd priznal úrok z omeškania zo sumy 5.656,76 eur. Na tomto mieste súd prvej inštancie uviedol, že suma 5.656,76 eur sa skladá zo sumy 261,18 eur (znalecký posudok + cestovné) a zo sumy 5.395,58 eur (doplatok za sťaženie spoločenského uplatnenia). Vzhľadom k tomu, že súd sa vysporiadal s uplatneným nárokom na úrok z omeškania zo sumy 261,18 eur od 29.06.2020 do 27.08.2020 (viď bod 47), zostal tak predmetom uplatnený nárok žalobcu na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.395,58 eur od 29.06.2020 do 27.08.2020. Z Oznámenia o výške poistného plnenia žalovaného v I. rade zo dňa 13.06.2020 vyplýva, že ukončili šetrenie v časti sťaženia spoločenského uplatnenia a vyplatili žalobcovi sumu 11.481,00 eur aj napriek tomu, že žalobca žiadal písomnou žiadosťou zo dňa 20.05.2020 o poistné plnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 16.876,58 eur na základe bodového ohodnotenia v znaleckom posudku č. 075/2020. Z Oznámenia žalovaného v I. rade vyplýva, že z predloženého posudku v rozsahu 833 bodov neuhradili položku č. 253 v rozsahu 200 bodov + navýšenie, z dôvodu, že žalobca k predmetnej položke nepredložil potrebnú dokumentáciu. O túto dokumentáciu žiadal žalovaný v I. rade žalobcu dňa listom zo dňa 03.06.2020. Ostatné položky priznali v predloženej rozsahu (425 b.), akceptovali aj navýšenie položiek o 1/3 (141,67 b.). Zo spisového materiálu vyplýva (čl. 67), že žalobca dňa 10.06.2020 doručil žalovanému v I. rade na základe jeho žiadosti zo dňa 03.06.2020 lekársku správu z psychologického vyšetrenia a súčasne oznámil, že iné psychologické alebo psychiatrické vyšetrenie neabsolvoval. Z e-mailovej komunikácie právneho zástupcu žalobcu a zástupcu poisťovne na čl. 108 zo dňa 09.07.2020 vyplýva, že zástupca poisťovne H. G. F. oznámil k nároku vo výške 5.395,58 eur, že v spise má len jednu správu, ktorá potvrdzuje niektoré problémy poškodeného v tejto oblasti. Ďalej uviedol, že posudok MUDr. Pamulu neobsahuje potvrdzujúce správy o diagnóze č. 253 v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., je len jednoducho uvedená v závere jeho posudku. Aby mohli verifikovať tieto závery, navrhol osobné vyšetrenie poškodeného lekárom v príslušnej oblasti, ktorého zabezpečí odborné oddelenie likvidácie. Z e-mailovej komunikácie (čl. 72) právneho zástupcu žalobcu a znalca MUDr. Pamulu vyplýva, že dňa 13.07.2020 právny zástupca žiadal znalca o stanovisko k výhradám poisťovne vo vzťahu k položke č. 253. Z e-mailovej komunikácie zástupcu poisťovne a právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.07.2020 (čl. 111) vyplýva, že na uznanie položky č. 253 je potrebné odborné kvalifikované verifikovanie diagnózy podľa MUDr. Pamulu iným špecialistom, ktorý sa však ako chirurg - traumatológ nemôže vyjadrovať k jednej z týchto alternatív, na to je psychiater, prípadne spolu s neurológom. Takéto hodnotenia, uviedol, obvykle napádajú v žalobných návrhoch. Žalovaný v I. rade opätovne navrhol osobné vyšetrenie žalobcu, ktoré zabezpečí poisťovňa a zaplatia aj cestovné náklady. Z Oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 26.08.2020 vyplýva, že poisťovňa ukončila šetrenie a poistné plnenie vo výške 5.403,00 eur bolo poukázané na účet právneho zástupcu žalobcu na základe doloženej dokumentácie a Znaleckého posudku č. 075/2020 a pristúpili k plneniu položky č. 253 v predloženej rozsahu 200 bodov navýšenej o 1/3. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri položke č. 253 prišlo k pochybnostiam, žalovaný v I. rade žiadal predložiť doplňujúcu dokumentáciu a až na základe tejto plnil sumou 5.403,00 eur dňa 28.08.2020 pripísaním na účet právneho zástupcu žalobcu. Z Oznámenia žalovaného v I. rade zo dňa 26.08.2020 (čl. 37) vyplýva, že ukončili šetrenie v časti položky č. 253, ktorá bola sporná. Žalovaný v I. rade má v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný. Listom zo dňa 26.08.2020 oznámil ukončenie prešetrovania v časti položky č. 253 a v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. plnil do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť plnenie (suma pripísaná na účet dňa 28.08.2020), nemohlo tak v časti tejto položky č. 253 prísť k omeškaniu, nakoľko nárok žalobcu nebol riadne preukázaný. V tejto časti súd žalobcu ako nedôvodnú. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 12.05.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných na úhradu nákladov spojených s doplatkami za lieky za obdobie od 02.12.2020 - 15.10.2021 celkom v sume 309,64 eur. Žiadosť o úhradu bola žalovanému v I. rade doručená dňa 01.12.2021. K úhrade tejto čiastky zo strany žalovaného v I. rade prišlo až dňa 24.06.2022, čiže po viac ako 6 mesiacoch. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z tejto čiastky (ako súčasť sumy 945,54 eur) od 11.05.2022 do 23.06.2022. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného v I. rade prišlo k dobrovoľnému plneniu v časti doplatkov za lieky dňa 24.06.2022, avšak v omeškani, súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy 309,64 eur od 11.05.2022 do jeho úhrady, t. j. do 23.06.2022.

7. K strate na zárobku poukázal súd prvej inštancie na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaný v I. rade plnil túto náhradu vo výške 574,26 eur dňa 29.07.2022. Podľa Oznámenia o výške poistného plnenia žalovaného v I. rade zo dňa 28.07.2022 (čl. 264) je bez bližšieho výpočtu uvedené poistné plnenie ako strata na zárobku vo výške 574,26 eur. Predmetom tak zostala suma 56,64 eur na strate na zárobku (suma 56,64 eur je v súčasťou sumy 61,64 eur). V auguste roku 2020 bolo 21 pracovných dní, pri štvorhodinovom úväzku, t.j. 84 hodín x priemerka hodinová 11,4651 eur, t.j. nárok na hrubú mzdu vo výške 963,07 eur (84 x 11,4651), nárok na čistú mzdu vo výške 721,00 eur. V mesiaci august bolo 20 pracovných dní + 2 sviatky, t.j. 22 x 4 = 88 hodín, nárok na hrubú mzdu 88 x 11,4651 = 1.008,93 eur, nárok na čistú mzdu 753,19 eur. Podľa mzdového listu náhrada PN 10 dní v mesiaci august/2020 od zamestnávateľa bola v sume 166,38 eur a v mesiaci 09/2020 vo výške 0,00 eur. Vyplatené nemocenské dávky zo Sociálnej poisťovne (čl. 213) za mesiac 08/2020 vo výške 238,80 eur a za mesiac 09/2020 vo výške 358,10 eur. Podľa mzdového listu (čl. 210) bola žalobcovi v mesiac 08/2020 vyplatená čistá mzda vo výške 183,18 eur a v mesiaci 09/2020 vo výške 292,82 eur. Žalobcov príjem tak za mesiac 08/2020 bol 588,36 eur a za mesiac 09/2020 v sume 650,92 eur. Žalobcovi za mesiac 08/2020 prináležala v zmysle predchádzajúceho výpočtu suma čistej mzdy vo výške 721,00 eur, jeho príjem bol celkom 588,36 eur (166,38 + 238,80 + 183,18), preto rozdiel v čistom je vo výške 132,64 eur na strate na zárobku. Žalobcovi za mesiac 09/2020 prináležala v zmysle predchádzajúceho výpočtu suma čistej mzdy vo výške 753,19 eur, jeho príjem bol celkom 650,92 eur (358,10 + 292,82), preto rozdiel v čistom je vo výške 102,27 eur na strate na zárobku. Podľa hore uvedeného výpočtu, celkom tak strata na zárobku žalobcu bola v sume 234,91 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v I. rade plnil v rozsahu 574,26 eur dňa 29.07.2022, súd žalobu v tejto časti, t.j. v sume 61,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 630,90 eur (žiadaná výška náhrady straty na zárobku) od 11.05.2022 do zaplatenia, zamietol.

8. K poplatku za vyšetrenie súd prvej inštancie uviedol, že tento náklad je dôvodný a bol vynaložený účelne. Poplatok vznikol v priamej súvislosti s liečením žalobcu a pri extenzívnom výklade je potrebné túto náhradu vo výške 5,00 eur žalobcovi priznať. Táto suma je súčasťou sumy 61,64 eur, ktorá pozostáva z poplatkov celkom v sume 5,00 eur a zo zvyšku požadovanej náhrady straty na zárobku. Predložil dôkazy o platbe po 1,00 eur vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica a.s. z dní 15.03.2021, 17.03.2021, 18.03.2021, 16.04.2021, 30.04.2021 a 03.05.2021. Súčasne predložil lekárske správy z vyšetrení v nemocnici zo dňa 15.03.2021, 18.03.2021, 01.04.2021, 16.04.2021, 30.04.2021, 03.05.2021. Z uvedené vyplýva, že bolo predložených 5 lekárske správ a 5 lístkov z tzv. manažmentu pacienta zo zhodným dátumom. Žalobca taktiež žiadal aj úroky z omeškania z tejto sumy (síce zahrnutú v sume 61,64 eur) a to od 11.05.2022 (ďalej ako súčasť sumy 945,54 eur, súčasť sumy 635,90 eur a súčasť sumy 61,64 eur) do zaplatenia. Dátum začiatku plynutia omeškania žalobca určil dňom 11.05.2022, t.j. po uplynutí 10 dní na dobrovoľné plnenie žalovaného v II. rade. Z Výzvy na úhradu škody žalobcu zo dňa 14.04.2022 (čl. 214) vyplýva, že žalovaného v II. rade vyzval na úhradu škody aj za tento poplatok v lehote 10 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy. Z doručky predloženej žalobcom je zrejme, že žalovaný v II. rade list prevzal dňa 26.04.2022 (čl. 202). Zo Žiadosti o vyplatenie poistného plnenia, škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 29.11.2021 (čl. 216) vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného v I. rade na úhradu tohto poplatku. Z doručky na čl. 201 súd zistil, že zásielka bola žalovanému v I. rade doručená dňa 01.12.2021. Vzhľadom k tomu, že žalovanému v I. rade uplynula lehota vyjadrená v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a žalovanému v II. rade 10 dňová lehota na úhradu škody, súd má za to, že je potrebné priznať aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne, nakoľko obaja žalovaní sú v omeškaní najneskôr od 11.05.2022.

9. K trovám právneho zastúpenia pred podaním žaloby súd prvej inštancie uzatvoril, že žalobca uplatnil svoj nárok súde dňa 05.11.2020. Žalobca k uplatnenému nároku predložil plnomocenstvo pre svojho právneho zástupcu zo dňa 05.11.2018 v časti zastupovania pred ORPZ v Skalici, plnomocenstvo zo dňa 31.01.2019 na zastupovanie pred žalovaným v I. rade, list - Zaslanie znaleckého posudku o bolestnom - škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 31.01.2019, list - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti zo dňa 15.03.2019, list - Žiadosť o doplnenie poistného - škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 02.05.2019, list - Výzva na úhradu náhrady škody vo veci poškodeného žalobcu v trestnej veci obvineného žalovaného v II. rade adresovaný vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalovaného v II. rade zo dňa 11.06.2019, list - Žiadosť o vyplatenie poistného plnenia, škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 04.07.2019, list - Žiadosť o vyplatenie poistného plnenia, škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 20.05.2020, list - Výzva na úhradu náhrady za bolesť vo veci poškodeného žalobcu v trestnej veci žalovaného v II. rade adresovaný vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalovaného v II. rade zo dňa 20.05.2020, list - Zaslanie listín - škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 10.06.2020, list - Zaslanie listín - škodová

udalosť č. 4800449518 zo dňa 17.06.2020. Ďalej predložil cestovné lístky v celkovej hodnote 28,54 eur, i keď žiadal priznať sumu 29,24 eur. Z predloženého dôkazu - Žiadosť o vyplatenie poistného plnenia, škodová udalosť č. 4800449518 zo dňa 09.09.2020 vyplýva, že žalobca po podaní žaloby uplatnil u žalovaného v I. rade náklady na cestovné Skalici - Zvolen - Kováčová a späť spolu v sume 29,24 eur, príplatok za kúpeľnú liečbu spolu v sume 79,60 eur, vyšetrenie u psychológa 10,00 eur a cestovné Skalica - Senica a späť v sume 2,70 eur. Z predložených výpisov z bankového účtu právneho zástupcu žalobcu (čl. 319-322) vyplynulo, že zo strany žalovaného v I. rade boli poukázané tieto čiastky: 16.07.2019 suma 233,00 eur, 26.02.2019 suma 13.356,00 eur, 05.06.2020 suma 1.144,80 eur, 17.06.2020 suma 11.481,00 eur, 03.07.2020 suma 5.219,00 eur, 13.07.2020 suma 497,17 eur, celkom tak 31.930,97 eur v prospech žalobcu. Právny zástupca žalobcu následne previedol na účet žalobcu tieto čiastky: 12.03.2019 sumu 3.000,00 eur, 13.03.2019 sumu 3.000,00 eur, 14.03.2019 sumu 3.000,00 eur, 18.03.2019 sumu 3.000,00 eur, 21.05.2020 sumu 233,00 eur, 08.06.2020 sumu 1.030,30 eur, 23.06.2020 sumu 3.000,00 eur, 24.06.2020 sumu 2.000,00 eur, 25.06.2020 sumu 3.000,00 eur, 29.06.2020 sumu 2.332,90 eur, 08.07.2020 sumu 3.000,00 eur, 09.07.2020 sumu 1.697,10 eur, 14.07.2020 sumu 497,17 eur. Celkom tak právny zástupca žalobcu preúčtoval žalobcovi sumu 28.790,47 eur. Prvé plnenie zo strany žalovaného v I. rade bolo dňa 26.02.2019 a prvé preposlanie poníženej sumy poistného plnenia na účet žalobcu bol realizovaný dňa 12.03.2019, čiže od tejto doby je možné počítať premlčaciu dobu. K premlčaniu nároku žalobcu tak nemohlo prísť, nakoľko právo bolo uplatnené do 20 mesiacov. Z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca zaplatil za právne služby do podania žaloby sumu 3.140,50 eur (výpisy z banky na čl. 319 - 322). Podľa názoru súdu nie je potrebné podradiť pod túto sumu jednotlivé právne úkony podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko žalobca a právny zástupca žalobcu mali medzi sebou na základe Dohody o odmene za poskytovanie právnych služieb zo dňa 22.01.2019 dohodnutú podielovú odmenu. Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že nárok žalobcu v časti sumy 3.013,92 eur (suma nižšia, než ktorú žalobca svojmu právnenému zástupcovi zaplatil) je dôvodný.

10. Čo sa týka pomeru úspechu, súd uvádza, že žalobca bol úspešný v časti čiastočných späťvzatí celkom v sume 6.412,44 eur, v sume 5,00 eur, v sume 3.013,92 eur, 1,86 eur ako úrok z omeškania zo sumy 309,64 eur od 11.05.2022 do 23.06.2022. Celkom tak úspech žalobcu je v sume 9.433,22 eur. Neúspech žalobcu tvorí suma 253,76 eur s príslušenstvom od 28.08.2020 do zaplatenia, suma 45,72 eur, suma 61,64 eur spolu s príslušenstvom. Celkom tak neúspech v sume 361,12 eur, t.j. neúspech v 4%. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 96,18% (100 - 3,82).

11. Proti výrokom II. a IV. rozsudku podal odvolanie žalovaný 1, ktoré odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a žiadal, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie napadnutej časti zruší, vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a eventuálne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie časti druhého výroku zmenil, žalobu v časti štvrtého výroku priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%. Žalovaný 1 navrhuje, aby mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. V odvolaní argumentoval tým, že k nároku žalobcu na náhradu príslušenstva pohľadávky predstavujúceho náhradu trov právneho zastúpenia pred podaním žaloby žalobca nevedol žiadne skutkové tvrdenia, ani neoznačil a nepriložil žiadne dôkazy. Od uplatnenia nároku žalobca do spisu založil niekoľko podaní období od 22.12.2020 do 19.08.2022. Až v podaní zo dňa 27.10.2022 predložil listiny, ktorými predmetný nárok chcel preukázať. Uplatnený (domnelý) nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia spojených s uplatnením vymáhaných nárokov pred začatím súdneho konania bol uplatnený neurčito (§ 149, § 150 CSP), pričom neurčitosť toho nároku o strany žalobcu včas odstránená hoci bola žalovaným v I. rade namietaná. Odstráneniu neurčitosti nároku preukázaniu došlo zo strany žalobcu až po dvoch rokoch od jeho uplatnenia, hoci bolo koncentrované (§ 153 CSP). Sú prvej inštancie procesne pochybil, keď dodatočne doplnené skutkové tvrdenia a dôkazy preukazujúce (údajnú) pravdivosť týchto skutkových tvrdení vo vzťahu k uplatnenému nároku akceptoval, na tieto skutkové tvrdenia dôkazy prihliadol. V rozsudku nevyplýva ospravedliteľnosť oneskoreného predloženia týchto dôkazov a tvrdení. Ďalej argumentoval, že žalobca v konaní nepreukázal a súd prvej inštancie sa ani nezaoberal tým, či úkon vykonaný právny zástupcom žalobcu pre začatím súdneho konania boli vykonané účelne a nevyhnutne. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn.: 3MObdo/2/2010. Rozsudok je podľa odvolateľa arbitrárny pre absenciu dôvodov spočívajúcich neposúdení účelnosti a vhodnosti týchto úkonov. Ďalej nebolo preukázané, že odmena za (údajné) úkony právnej pomoci vykonané pred začatím súdneho konania bola zo strany žalobcu jeho právnenému zástupcovi skutočne uhradená. Žalobca

netvrdil (a nepreukázal), že mu odmena za (údajné) úkony právnej pomoci vykonané jeho právnym zástupcom pred začatím súdneho konania bola vôbec účtovaná a akej výške mu bola účtovaná. Nebola preto zo strany žalobcu jednoznačne preukázaná úhrada tarifnej odmeny za úkony právnej pomoci vykonané jeho právnym zástupcom pred začatím súdneho konania, ktorá je uplatňovaná v konaní ako príslušenstvo pohľadávky. Nebolo preukázané, že nárok žalobcovi vznikol. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobcovi nárok priznal, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zo žalobcom doložených podkladov nie je zrejmé, ktorá suma uvedená na žalobcom predloženom výpise z účtu 17.8.2020 by mala predstavovať dôkaz o úhrade trov právneho zastúpenia pred podaním žaloby, keď sa tieto sumy číselne nezhodujú s uplatňovaným nárokom. Na túto otázku nedáva odpoveď ani rozsudok. Z dôvodu chýbajúceho zdôvodnenia v otázke je rozsudok súdu prvej inštancie arbitrárny.

13. Ďalej žalovaný 1 argumentoval tým, že žalobca počas konania bez vysvetlenia zmenil petit žaloby v časti spôsobu, akým mu má byť jeho (domnelý) nárok žalovanými vyplatený. Napriek tomu, že tento žalovaný v 1. rade namietal, súd prvej inštancie uvedené nechal bez povšimnutia. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie k uvedenému záveru dospel. Rozsudok je v tejto časti arbitrárny. Žalovaný v 1. rade má za to, že v dôsledku zmeny žaloby sú všetky dovtedy uplatňované nároky premlčané. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že premlčané nie sú, vec nesprávne právne posúdil.

14. Odvolateľ ďalej uviedol, že žalobcovi neprináležia úroky z omeškania, nakoľko sa žalovaný nikdy do omeškania nedostal. Právna úprava nevylučuje nárok poisteného na úrok z omeškania podľa OZ v prípade, ak sa poisťovňa dostane s plnením do omeškania, avšak je potrebné rešpektovať to, že ide o osobitnú právnu úpravu (§ 11 ods. 7 zákona o PZP), ktorá má prednosť pred aplikovaním všeobecnej právnej úpravy, pričom táto osobitná právna úprava upravuje odlišne okamih splatnosti poistného plnenia; súd prvej inštancie tieto skutočnosti úplne opomína. Zdôraznil, že nie je možné súhlasiť s tým, že výklad zákona o PZP by bol v rozpore s tzv. motorovými smernicami, pretože, zákon o PZP a ani jeho výklad nepopierajú nároky poisteného/poškodeného na poistné plnenie (ak je dôvodné a preukázané), a ani nevylučujú nárok na úrok z omeškania, ak sa poisťovňa dostane do omeškania s poskytnutím poistného plnenia; iba z dôvodov vyššie uvedených, zákon o PZP vecne a logicky správne, osobitným spôsobom upravuje splatnosť nárokov na poistné ak sú tieto sporné a ak sa stali predmetom súdneho konania. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn.: 3Cdo/145/2017 a zo dňa 25.5.2020, sp. zn. 7Cdo/109/2018.

15. K nákladom spojeným s liečením odvolateľ uviedol, že súd priznal žalobcovi (domnelý) nárok na úhradu sumy 5,- eur za údajné poplatky spojené s vyšetreniami, ktoré musel absolvovať. Tento nárok nebol žalobcom preukázaný, nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi týmto nárokom a škodou na zdraví, ktorú ten utrpel pri dopravnej nehode. Nebola preukázaná nevyhnutnosť vynaloženia tohto nároku žalobcom vo vzťahu s jeho (údajný) liečebným procesom. Žalovaný v má preto za to, že tento nárok žalobcovi nesvedčí. Ak súd prvej inštancie tento nárok priznal, vec nesprávne právne posúdil.

16. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že s odvolaním žalovaného 1 nemožno súhlasiť. Žalovaný 1 neuvádza žiadne konkrétne údaje, skutkové tvrdenia ani žiadne konkrétne dátumy dokladujúce dôvodnosť jeho tvrdení. Citované tvrdenie žalovaného 1 nezodpovedá priebehu konania. Lehota na doplnenie dôkazov bola stanovená do 27.10.2022. Z obsahu odvolania žalovaného 1 nie je zrejmé, z akého dôvodu tvrdí, že by mal žalobca doložiť akékoľvek dôkazy oneskorene. Odvolanie je tak v tejto časti neurčité a v tejto časti je potrebné ho odmietnuť. Ďalej poukázal na § 149 a 153 ods. 1 CSP a uviedol, že žalovaný 1 nikdy nepoprel účelnosť, dôvodnosť, či nevyhnutnosť jednotlivých právnych úkonov uskutočnených pred súdnym konaním. Nie je povinnosťou súdu nahrádzať v tomto smere aktivitu žalovaného 1. Žalovaný 1 ani nepoprel účelnosť a dôvodnosť celkovej sumy nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky pred začatím súdneho konania. Odvolanie žalovaného 1 je tak aj v tejto časti neurčité, keď nie je zrejmé, konkrétne v akom rozsahu a z akého dôvodu priznaný nárok napáda. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovaný 1 výšku zaplatenej sumy pred začatím súdneho konania a ani jej uhradenie zo strany žalobcu doteraz nikdy nespochybnil. Ide teda opätovne o neskoro uplatnené skutkové tvrdenie, ktoré nemôže byť predmetom odvolacieho konania s poukazom na § 366 CSP. Na str. 3 odvolania v strede žalovaný 1 sám uvádza, že z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca zaplatil za právne služby do podania žaloby sumu 3.140,50 Eur. Daný text nie je v odvolaní žalovaného 1 písaný kurzívou, a teda nepredstavuje citáciu rozsudku súdu prvej inštancie, ale konštatovanie žalovaného 1. Z uvedeného je tak nepochybné, že aj žalobca bol schopný z vykonaného

dokazovania zistiť výšku uhradenej sumy za právne služby poskytnuté pred začatím súdneho konania. Ďalej žalobca k argumentácii žalovaného 1 ohľadom odchýlenia sa sudu prvej inštancie od znenia príslušných ustanovení uviedol, že nie je zrejmé, v čom sa mal súd prvej inštancie odchýliť od znenia ktorých ustanovení, nie je zrejmé, ktorých konkrétnych ustanovení súd prvej inštancie mal poprieť účel a význam. Odvolanie je tak opätovne neurčité a nezrozumiteľné. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný 1 popiera nárok na úhradu poplatkov v sume 5,- eur, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie tejto nárok čo do dôvodu a výšky nepopieral. Z uvedeného dôvodu ide zo strany žalovaného o tzv. novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP, predstavuje popretie skutkových tvrdení, ktoré opätovne nie je odôvodnené žiadnym konkrétnym spôsobom, t. j. žalovaný neuvádza, dôvodnosť ktorého konkrétneho poplatku za vyšetrenie v ktorom dátume popiera a z akého dôvodu. Tento prostriedok procesnej obrany je neprípustný a odvolanie je nutné odmietnuť. Žalovaný 1 tiež neuvádza, ktoré dôkazy navrhnuté žalovaným 1 nemali byť vykonané. V odvolaní absentuje akékoľvek konkrétne tvrdenie týkajúce sa prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu mám za to, že odvolanie neobsahuje reálne odôvodnenie tak, aby boli odvolacie dôvody, resp. námietky žalovaného 1 aj skutočne preskúmateľné. Navrhuje, aby bolo odvolanie žalovaného 1 odmietnuté. Žiada priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Ak súd vyhodnotí odvolanie žalovaného 1 ako spĺňajúce zákonné požiadavky navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Žiada priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Žalovaný 1 v odvolacej replike poukázal na to, že žalobca vo vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, žiadnym spôsobom nepoprel ani nerozporoval žalovaným 1 uvádzané skutočnosti v odvolaní, ba dokonca uvádza vo vyjadrení tvrdenia ohľadom priebehu konania, s ktorými nie je možné súhlasiť, resp. sa stotožniť. Opätovne uvádza, že zo strany žalovaného 1 nebola zmeškaná žiadna lehota na doloženie likvidačného spisu ktorý bol ako dôkaz navrhnutý žalobcom. Žalobca sa v podanom vyjadrení žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného 1, resp. žiadnym spôsobom žalobca výšku požadovaného príslušenstva (výšku uplatneného príslušenstva) ani nepreukázal. Taktiež sa žalobca žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s otázkou aktívnej vecnej legitímácie, ktorú žalovaný spochybňoval a mala byť zo strany súdu prvej inštancie skúmaná. V ďalšom v podstate zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu.

18. K uvedenému vyjadreniu žalovaného 1 sa vyjadril žalovaný 2 a uviedol, že s ním v plnom rozsahu súhlasí a nie je potrebné sa k jeho obsahu bližšie vyjadriť.

19. Proti tomuto rozsudku podal elektronicky bez podpisu odvolanie aj žalovaný 2.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie žalovaného 1 má zákonné náležitosti a podané odvolanie žalovaného 2 nemá zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že žalovaný 1 použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného 1 nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

21. V zmysle § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia podanie vo veci samej (ktorým je v zmysle § 123 ods. 2 CSP i odvolanie) urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

22. Odvolací súd zistil, že žalovaný 2 doručil odvolanie súdu prvej inštancie elektronicky, pričom toto odvolanie žiadny elektronický podpis neobsahovalo, teda nebolo autorizované podľa zákona o e-Governmente. Podmienka kvalifikovaného elektronického podpisu odvolania vyplýva najmä z ust. § 23 ods. 1, § 24 ods. 5, ako aj § 25 Zákona o e-Governmente (viď nález Ústavného súdu SR z 3.2.2022 č.k. II.ÚS 442/2021). Vychádzajúc z uvedeného, keďže odvolanie proti predmetnému rozsudku bolo urobené v elektronickej podobe bez autorizácie, pričom zároveň nebolo v zákonom stanovenej lehote 10 dní ani dodatočne doplnené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe riadne autorizované, pričom súd na dodatočné doplnenie podania nevyzýva, keďže absentuje platná autorizácia odvolania podľa § 23 ods. 1 Zákona o e-Governmente, ktorá je podmienkou samotného vzniku podania, hľadí sa naň, ako keby nikdy nevzniklo.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným 1, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru ohľadom priznanej čiastky vo výške 3.013,92 eur a 5,- eur s príslušenstvom. Výrok I., ktorým súd prvej inštancie konanie vo výške 6.412,44 eur zastavil, výrok III., ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, ako aj výrok V., ktorým vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, neboli napadnuté odvolaním, nadobudli právoplatnosť a nepodliehali odvolaciemu prieskumu.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc z odvolacej argumentácie odvolateľa, dopĺňa iba nasledovné:

26. Žalovaný 1 v odvolaní namietal, že žalobca počas konania bez vysvetlenia zmenil petit žaloby v časti spôsobu, akým mu má byť jeho (domnelý) nárok žalovanými uhradený. Súd prvej inštancie túto skutočnosť v odôvodnení rozsudku podľa jeho názoru bagatelizoval. Formulácia spôsobu, akým majú žalovaní žalobcovi plniť (v prípade, ak je v konaní viac žalovaných) vyplýva hmotného práva, teda zmena sa týkala podstatných skutkových okolností prípadu. Žalovaný 1 má za to, že v dôsledku zmeny žaloby sú všetky dovtedy uplatňované nároky premičané.

27. Podľa § 140 ods. 1 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

28. Odvolací súd vychádzal z toho, že žalobou sa žalobca domáhal žalobca plnenia od žalovaných 1 a 2 spoločne a nerozdielne. Podaním zo dňa žiadal, aby žalovaní 1 a 2 boli zaviazala na plnenie tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného plniť v rozsahu poskytnutého plnenia. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v tejto časti konštatuje, že s námietkou žalovaného 1 sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku a niet dôvodu sa od jeho záverov odchyliť. Odvolací súd len dopĺňa, že spôsob plnenia nijako nedeterminuje povahu plnenia a vzhľadom na to, že žalobca sa pôvodne domáhal plnenia od oboch žalovaných spoločne a nerozdielne, následná zmena spôsobu plnenia, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, nie je iným plnením, nerozširuje uplatnené právo, neuplatňuje iné právo, ani nemení skutkové okolnosti prípadu, preto súd prvej inštancie správne skonštatoval, že o novú žalobu v danom prípade nešlo.

29. Následne odvolací súd mohol pristúpiť preskúmaniu námietok žalovaného 1 voči priznanému nároku vo výške 3.013,92 eur, ktorý predstavoval náhradu trov právneho zastúpenia pred začatím súdneho konania. Odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne akceptoval predloženie listinných dôkazov za účelom preukázania uvedeného nároku, hoci konanie bolo skoncentrované podľa § 153 CSP.

30. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, pričom je zrejmé, že žalobca si nárok na náhradu príslušenstva pohľadávky vo výške 3.013,92 eur spočívajúci v náhrade trov právneho zastúpenia pred začatím súdneho konania uplatnil až v podaní zo dňa 05.11.2020 (č.l. 52 – 54). Z uvedeného podania je zrejmé, že malo ísť o jednotlivé úkony právnej služby v období od 31.01.2019 do 15.07.2020, ktoré ohodnotil tarifnou hodnotou právneho úkonu vo výške 313,54 eur vypočítanej zo sumy 14.500,80 eur, ktorá predstavuje výšku nároku na náhradu bolestného. Predložil nasledovné listiny: plnomocenstvo udelené právnenému zástupcovi zo dňa 05.11.2018 a 31.01.2019, listy právneho zástupcu žalobcu adresované žalovanému 1 zo dňa 31.01.2019, 02.05.2019, 04.07.2019, 20.05.2020, 10.06.2020, 17.06.2020, 09.09.2020, mail žalovanému 1 zo dňa 09.07.2020, 15.07.2020 list znalcovi zo dňa 15.03.2019, mail znalcovi zo dňa 13.07.2020, list H. E. zo dňa 11.06.2019, 20.05.2020, mail H. E. zo dňa 29.06.2020, 09.07.2020. Niektoré z týchto listín boli zaslané duplicitne ako súčasť podania zo dňa 28.10.2022 (č.l. 306 – 307), pričom žalobca navyše doložil aj iné listiny, medzi nimi napr. Dohodu o odmene za poskytovanie právnych služieb zo dňa 22.01.2019 a výpisy platieb (č. l. 319 – 322). V podaní zo dňa 28.10.2022 už žalobca nepoukázal na tarifnú hodnotu úkonu právnej služby, ale na rozdiel medzi prijatými platbami od žalovaného 1 na účet právneho zástupcu a platbami, ktoré právny zástupca poukázal žalobcovi, vo výške 3.140,50 eur, čo podľa jeho tvrdenia predstavovalo trovy žalobcu reálne vynaložené pred začatím súdneho konania.

32. V zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Už len z jazykového vyjadrenia uvedenej normy je však zrejmé, že súd môže, ale nemusí na oneskorené prostriedky procesného útoku prihliadnuť, pričom o tom, či súd ospravedlní omeškaný procesný úkon strany ani nevydáva procesné uznesenie. V danom prípade je z odôvodnenia rozsudku (bod 73. až 80. odôvodnenia) zrejmé, že súd prvej inštancie listinné dôkazy doložené ako súčasť podania zo dňa 28.10.2022 akceptoval, hoci je nepochybné, že ich žalobca mohol predložiť súdu už skôr. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nijako nepochybil, keď ospravedlnil oneskorenosť uvedeného procesného úkonu žalobcu, pričom nie je procesným pochybením ani to, že sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezaoberal dôvodmi, prečo tak učinil, nakoľko mu takáto povinnosť zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva. Nemožno preto dať za pravdu odvolateľovi, že by rozsudok súdi prvej inštancie bol z uvedeného dôvodu arbitrárny.

33. Ďalšou námietkou prezentovanou žalovaným 1 bolo, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ani tým, či úkony vykonané právnym zástupcom žalobcu pred začatím súdneho konania boli vykonané účelne a nevyhnutne a že žalobca svojmu právnenému zástupcovi neuhradil žiadnu odmenu za právne služby (nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu). Tu odvolací poukazuje na bod 76. až 79. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, že ak žalovaný 1 pred podaním žaloby plnil nároky žalobcu na účet jeho právneho zástupcu, pričom právny zástupca vykonával úkony právnej služby (napr. písomné výzvy na plnenie žalovanému 1, atď.) za účelom dosiahnutia tohto plnenia, je potrebné na rozdiel medzi plneniami žalovaného 1 a následne platbami žalobcovi považovať za účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že hoci žalobca pomerne zmätočným spôsobom uplatnil nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúci v trovách právneho zastúpenia pred začatím súdneho konania (najskôr nárok vyčísl'oval podľa tarifnej odmeny, neskôr tvrdil, že išlo o rozdiel medzi platbami žalovaného 1 na účet právneho zástupcu a následnými platbami od právneho zástupcu žalobcovi na podklade dohodnutej podielovej odmeny), závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca a jeho právny zástupca mali uzavretú Dohodu o odmene za poskytovanie právnych služieb zo dňa 22.01.2019 (č.l. 308), na poklade ktorej právny zástupca poskytoval žalobcovi právne služby aj voči žalovanému 1 (čl. I bod 3. dohody), pričom právnenému zástupcovi patrila podielová odmena vo výške 10% poskytnutého plnenia zo strany žalovaných. Súd prvej inštancie mal z prehľadu platieb na č.l. 319 – 322 za preukázané, že rozdiel medzi platbami žalovaného 1 na účet právneho zástupcu a následnými platbami od právneho zástupcu žalobcovi činil 3.140,50 eur. Výpočtom podielovej odmeny 10% zo sumy 31.930,97 eur (platby žalovaného 1 – bod

78. odôvodnenia) je možné dospieť k záveru, že právny zástupca mal celkom nárok na odmenu vo výške 3.193,10 eur, čo predstavuje väčšiu čiastku, než si právny zástupca ponechal na svojom účte a takisto presahuje čiastku, ktorú si žalobca uplatnil ako príslušenstvo pohľadávky vo výške 3.013,92 eur. Žalovaný 1 nespochybnil, že by ktorékoľvek plnenie z jeho strany, ktoré bolo uhradené na účet právneho zástupcu žalobcu pred začatím súdneho konania (č. l. 321 – 322) označené ako „výplata poisťnej udalosti“ nebolo poukázané v súvislosti s poisťnou udalosťou, ktorú dňa 13.06.2018 zapríčinil žalovaný 2. Odvolateľ nespochybnil ani výšku a dôvod plnení, ktoré následne preposielal právny zástupca priamo žalobcovi ako vymožené plnenia od žalovaného 1 (pozn. na výpise z účtu právneho zástupcu žalobcu č. l. 319 a 320 je ako dôvod niektorých platieb uvedené „bolestné F., B.“). Namietol však, že platby, ktoré právny zástupca poukázal na účet svojho klienta sa číselne nezhodujú s uplatňovaným nárokom. Tu odvolací súd poukazuje na to, čo uviedol vyššie, a to že uplatnená suma (3.013,92 eur) je nižšia než suma, ktorú si právny zástupca žalobcu ponechal na účte (3.140,50 eur) a takisto nižšia, než podielová odmena, na ktorú mal právny zástupca nárok (3.193,10 eur), je potom bezpredmetné, že žalobca si v konaní neuplatnil celú túto sumu, ale len jej časť.

34. Je pravdou, že žalobca v konaní nepredložil vyúčtovanie zo strany svojho právneho zástupcu, z ktorého by vyplývalo, že čiastku vo výške 3.140,50 eur si právny zástupca ponecháva titulom podielovej odmeny na vymoženom plnení. Z predložených listinných dôkazov je však jednoznačné, že na podielovú odmenu vo vyššie uvedenej čiastke mal právny zástupca nárok na podklade uzavretej Dohody o odmene za poskytovanie právnych služieb zo dňa 22.01.2019, oprávnenie prijímať plnenia od žalovaného 1 v mene svojho klienta mal na podklade plnej moci zo dňa 31.01.2019 (č.l. 323), žalobcovi preposlal plnenia ponížené o čiastku 3.140,50 eur, pričom plnenia žalovaného 1 mali súvis s poskytnutím právnych služieb, potom odvolací súd nevidí žiadnu vadu v právnom posúdení súdom prvej inštancie o účelnosti vynaloženia nákladov spojených s vymožením pohľadávky, ktoré na strane žalobcu vznikli tak, že si jeho právny zástupca časť plnení ponechal titulom odmeny za právne služby. Odvolací súd má za to, že otázka vyúčtovania medzi právnym zástupcom a jeho klientom je internou vecou medzi advokátom a jeho klientom, pričom ak výška odmeny a jednotlivé prevody platieb dostatočne vyplývajú z predložených dôkazov, tieto skutkové zistenia sú postačujúce pre prijatie záveru o účelnosti vzniknutých nákladov, ako aj ich výške. Je len logické, že ak právny zástupca nevyplatil žalobcovi všetky poskytnuté poisťné plnenia, ktoré obdržal v mene žalobcu od žalovaného 1 a časť z nich si ponechal titulom odmeny za právne služby, potom žalobca už nebol povinný osobitne uhrádzať svojmu právnemu zástupcovi odmenu za právne služby, keď tieto finančné prostriedky už boli v dispozícii jeho právneho zástupcu. Žiada sa uviesť aj to, že žalovaný 1 v konaní netvrdil, že by si žalobca u neho uplatnil náhradu týchto nákladov v akejkoľvek výške, preto ak žalobca požaduje náhradu nákladov spojených odmenou advokáta pred začatím súdneho konania vo výške, ktorá je nižšia, než suma, ktorú si právny zástupca ponechal titulom odmeny za právne služby, jeho nárok je dôvodný.

35. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR sp. zn.: 3MObd0/2/2010 (publikované pod č. 6 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2010), v tomto rozhodnutí NS SR zaujal stanovisko k tomu, že príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Z pohľadu uvedeného záveru NS SR a vykonaného dokazovania v prejednávanej veci, ak si právny zástupca žalobcu ponechal časť plnení titulom poisťnej udalosti spôsobenej dopravnou nehodou určených pre žalobcu, ako podielovú odmenu za právnej služby, ide o náklady žalobcu vynaložené na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky. Pokiaľ ide o odvolateľom citované rozhodnutie ÚS SR sp. zn.: IV. ÚS/335/2020, toto rozhodnutie sa dotýkalo otázky posudzovania účelnosti nevyhnutnosti úkonov právnej služby pri trovách (ne)priznaných vyšším súdnym úradníkom, o čo v danom prípade nejde.

36. Ďalej odvolateľ namietal, že žalobcovi neprináležia úroky z omeškania, pričom poukázal na § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6 a 7 zák. o PZP a rozhodnutia NS SR sp. zn.: 3Cdo/145/2017, 9Cdo/93/2021 a 7Cdo/109/2018.

37. Podľa § 11 ods. 6 zák. o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b)

poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

38. Podľa § 11 ods. 7 zák. o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

39. Podľa § 11 ods. 8 zák. o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

40. Tu odvolací súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe NS SR vyplýva, že výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zák. o PZP sa najvyšší súd (opakovane) zaoberal vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27. apríla 2022, sp. zn. 2Cdo/306/2021 z 25. apríla 2022 a sp. zn. 4Cdo/99/2022 z 20. júla 2022, v ktorých tam konajúce senáty dospeli k záveru, „poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo“. Správnosť predmetného záveru pri zohľadnení systematickej a teleologickej metódy výkladu ustanovení § 11 ods. 6 až 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky už vo svojich skorších nálezoch, sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14. októbra 2021, ktoré predchádzali spomínaným rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR. Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že práve uvedenými rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky došlo k zrušeniu rozhodnutí NS SR sp. zn.: 1Cdo/212/2017 a 3Cdo/145/2017 (pozn. na uvedené rozhodnutie poukazuje aj odvolateľ). Súd prvej inštancie vychádzal pri svojom právnom posúdení vzniku nároku na úroky z omeškania zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zák. o PZP a tiež v zmysle záverov rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 184/2019 zo dňa 03.07.2019 a nález Ústavného súdu SR zo 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020. Z citovaného nálezu Ústavného súdu ale vyplýva, že trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poisťného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona č. 381/2001 Z.z. má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví. (por. rozhodnutie NS SR sp. zn: 4Cdo/146/2022)

41. Nemožno preto konštatovať, že by výklad cit. ustanovení zák. o PZP súdu prvej inštancie v bode 83. odôvodnenia v súvislosti s bodmi 48. až 54. odôvodnenia postihoval neprípustne práva žalovaného 1, alebo že by boli výrazom zjavného a neodôvodneného vybočenia zo štandardov výkladu, ktorý je v súdnej praxi rešpektovaný, ako tvrdí odvolateľ.

42. Ďalej žalovaný 1 v odvolaní spochybnil žalobcov (domnelý) nárok na úhradu sumy 5,- eur za údajné poplatky spojené s vyšetreniami, ktoré musel absolvovať. Tento nárok nebol odvolateľa žalobcom preukázaný, nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi týmto nárokom a škodou na zdraví, ktorú ten utrpel pri dopravnej nehode a nebola preukázaná nevyhnutnosť vynaloženia tohto nároku žalobcom vo vzťahu s jeho (údajným) liečebným procesom.

43. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok aj v tejto časti a konštatuje, že súd prvej inštancie v bode 70. až 72. odôvodnenia riadne zdôvodnil, že žalobca predložil doklady o platbe po 1,00 eur vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica a.s. z dní 15.03.2021, 17.03.2021, 18.03.2021, 16.04.2021, 30.04.2021 a 03.05.2021 (pozn. č.l. 197), ktoré korešpondujú s lekáorskými správami z vyšetrení v nemocnici zo dňa 15.03.2021, 18.03.2021, 01.04.2021, 16.04.2021, 30.04.2021, 03.05.2021. K uvedeným lekáorským správam žalobca uviedol, že ide o kontroly u lekára v súvislosti s dopravnou nehodou. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 30.06.2022, na pojednávaní dňa 27.09.2022, 24.11.2022 a 23.03.2023 neuviedol k tomuto nároku žalobcu žiadne námietky a v odvolaní neuviedol ani dôvody, prečo tieto námietky bez svojej viny nemohol použiť už skôr v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366

písm. d) CSP), preto odvolací súd na ne z uvedeného dôvodu neprihliadol. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že príčinnú súvislosť medzi týmto nárokom a škodou na zdraví, ako aj nevyhnutnosť predmetného výdavku riadne zdôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje.

44. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku II. ako vecne správne, vrátane závislého a vzhľadom na spôsob rozhodnutia aj vecne správneho výroku IV. o trovách konania, v zmysle § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

45. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1 a 2 v plnom rozsahu, s tým, že odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

49. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).